

AANKONDIGINGEN.

Prijs per regel ..... fr. 1.00
Tuschen Aankond. in Provincie ..... fr. 2.00
Voorstellen en de d.b.-richten ..... fr. 3.00

Kleine Aankondigingen:

Van 1 tot 4 regels ..... fr. 3.50
Elke regel meer ..... fr. 0.75

Voor meer dan één inlassing, prijs volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen moeten ons toekomen voor Donderdag middag.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREAU EN REDACTIE:

DRUKKERIJ COLLEGE
(Naam: Meulebeke)

HOEK DER REGULIERENWAL
(Stenderpoort).

TONGEREN

Postbureau rekening n. 54555.
Telefoon 12

Abonnementsprijs: fr. 15.00 per jaar.
Vooraf betaalbaar.
30 centimes het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen, moeten franco gedaan worden aan den uitgever.

Minister Jaspar aan 't woord

FINANCIEEL HERSTEL EN VOLMAGHTMAATREGELLEN.

Het Nationaal Verbond der Kamers van Handel en Nijverheid van België heeft Dinsdag morgen te Brussel zijn jaarlijkse vergadering gehouden. Na de werkzaamheden vergaderden de leden in groot getal in een feestmaal voorgedragen door M. Morel, voorzitter van het Verbond, en de oerfater, omringd door MM. Jaspar, Minister van Financien en Van Isacker, Minister van Nijverheid en Arbeid en talrijke voorstaanders vertegenwoordigers uit den handel en de nijverheid.

Bij het nagerecht stelde M. Morel een heilwink aan Z.M. den Koning en bracht daarna een schitterende hulde aan de heeren Ministers Jaspar en Van Isacker, die met zulke bewonderingswaardige moed van hoogste burgervindheid het angurid hebben 's lands financieel herstel te verwezenlijken, ondanks alle bedreigingen en aanmaningen van buiten.

Het woord werd dan gevoerd door M. Jaspar, Minister van Financien.

— Ik wil u vooraf bedanken om den moed die u hebt gehad bij den minister van Financien en den minister van Nijverheid en Arbeid uit te noodigen, want er zijn tegenwoordig in België geen meer verstandige personen dan wij juist om reden van de maatregelen welke wij hebben getroffen voor de redding van het land en van hem die ons verdedigt. Ik dank u ook, omdat wij u de gelegenheid bieden mijne oeffeningen te sturen tot u. Ik heb uze bedrijvigheid, uze werkzaamheid, uze initiatieven de levenskracht zijt van de natie. Ik weet hoe zij u laten leiden door het gezond verstand om hoe zij het nationaal gevoel weet hoog te houden boven alle mogelijke haat, juist omdat zij meinszins zijn van gezond verstand, van praktische zin. Zij leeft immers in de werkelijkheid van handel en nijverheid, in de werkelijkheid van het dagelijkse leven.

Ik heb uze eisch gehoord. Wat zijn zij edelijk? Ik had me waarlijk aan veel anders verwacht.

Het vraagstuk der kooperatie: underdaan, daar schuilt ene onrechtvaardigheid en ik wil dat zulke opzichten er moet voortaan rechtvaardigheid heerschen in de bestellingen. Ik zie u met HOE ik dit zal verwezenlijken, het welke u genoeg te vermelden dat ik rechtvaardigheid ZAL doen heerschen. (Ovation)

De zegelrecht en de ingewikkelde fiscale en sociale wetten: ook hier zal vereenvoudiging worden gebracht.

Maar wat is toch dit alles tegenover den doodlijken angst, welke 's lands financien ons veroorzaakt?

Sedert maanden en maanden zien wij het land doodbloeden en wij vreeszen het ergste. En indien wij, behoeft door deze vrees, gefolterd door dezen angst om de toekomst van ons land en van ons volk, de volmacht hebben gevraagd, dan was het alleen uit gewetensplicht. In de bespreking over de volmacht heb ik uiteengezet voor welke financieele moeilijkheden wij stonden. Geen kwestie van leening! meer voor het even wicht der begroting; geen nieuwe belastingen meer tot dekking der gewone uitgaven.

De eenige uitweg, de enige redding: bezuinigingen en de uitgaven. In deze bezuinigingsmaatregelen heeft men ons verstaan dat wij de hoogere standen beginstanden. Welke hatelijke beschuldiging, wanneer men weet dat de eerste en de hoogste lasten vielen op de bezitters, die zelfs tot 40 per cent van hun inkomens aangeslagen werden. Aan die zijde viel er niet hooger meer te treffen. De hoogere standen en de middenstand hebben het maximum der afzet bereikt.

Wij moeten dus elders bezuinigen. En hier hebben wij tegen ons het huicentert horen opgaan. Niet alleen van de rechtbehouders, maar bijzonder van de bedieners en van de misbruikers. En deze laatste schreeuwden het hardst om hun eigen middelen te behouden, te bezuinigen. Wij hebben nu de werkeloosheid, de gepensioneerden, de onbetaalde, de ambtenaren, kortom allen en iedereen die op enigerlei wijze een offer moeten brengen en vooral deze die van de misbruikers leven.

Men heeft ons duren verwijten dat wij te kort gebleven zijn aan ons gegeven woord en aan onze beloften! DAT IS VALSCH! Nooit heb ik aan iemand beloofd dat er in geen geval zou geraakt worden aan de sociale uitgaven, nooit! Alleen hebben wij verklaard dat wij slechts ten allerlaatsten rang aan deze uitgaven bezuinigingen zouden opleggen. En dat hebben wij ook gedaan. Wij zijn begonnen met de bezuinigingen aan hooger, maar wij hebben allen de overtuiging dat de offers in dezen tijd ALGEMEEN moesten zijn, juist zoals in 1914 heel het land in de bres sprong.

Het is valsche te beweren dat wij van de nederigen de meeste offers vergen. Men verstaat al te licht dat b.v. de hoogere ambtenaren nooit zijn opgeslagen geweest in dezelfde verhouding als de lagere bedienenden. Deze kregen de perquisite van 7 tot 14, terwijl de hoogere ambtenaren niet boven de 6 gingen. Op wie drukt de crisis taks? Op de hoogere werden van 4.5 per cent terwijl de lagere er van vrij gesteld zijn.

Men verwijt ons dat wij de pensioenen en den werkloozesteun met 5 per cent verlaagd hebben. Is dat te veel, wanneer men wet dat wij volgens het indexcijfer met 18 per cent hadden moeten verminderen. Welnu, wij hebben slechts 5 p.c. verminderd.

Wat den werkloozesteun betreft, zullen wij volhardend met hardnekkigheid in den strijd tegen de misbruiken. De echte werkloosheid hebben niets te vrezen.

***

Uw voorzitter heeft ook gesproken over de Confésentie van Londen. Ik ben daar geweest, ik kee er van terug. Vele redvoeringen weinig redmiddelen. Laat ons echter niet zwartgallig zijn. Laat ons liever optimist zijn want in de huidige onstandigheden moeten wij optimisten zijn. De grooten der aarde hebben tot hoogste plicht de redmiddelen te vinden en aan te wenden, ondanks de nationaalistische knuzigticht.

Maar wat ik vooral te Londen gezien heb: dat is de rampzalige toestand van de staten met onderdrudding in de begroting, om met het deficit in de balans van te uveven en ontvangsten. Ik heb landen gezien die deswege niet meer in staat zijn hunne ambtenaren te betalen, die sedert maanden op hun loon wachten: ik heb landen en staten gezien, waar de werkloosheid en de ondingen van honger starven, omdat er hun niets meer kan uitbetaald worden.

En wanneer ik dan ten onzent het bulgconcert van protest tegen onze eeringe maatregelen hoor, dan denk ik aan die rampzalige toestanden en dan vraag ik aan onze medeburgers: IS HET DAT WAT GIJ WILT?

Wilt gij vrij en soeverijn blijven leven? Dat is het belangrijkste vraagstuk dat voor ons wordt gesteld; welnu, wij zullen dit vraagstuk oplossen! (Ovation)

Ik zal mij in deze zaak niet laten bevoleduen noch door uwe toegeliefden, noch door de leugens, noch door de valscheheid, noch door de demagogie, noch door de beledigingen. Wij staan op het kruispunt; wij moeten voort of achteruit. Welnu, wij willen niet achteruit, wij zullen voortrukken ondanks bedreiging, laster en leugens. Wij blijven op onzen post!

Hoe! de zal bereikt en hier Jaspar ene onbetaalbare ovatie.

Zullen plaats grijpen en niets kan hem dan verhouden er heen te gaan.

Gedurig werd hij nog ondervraagd door E.P. Lafeneur, die daarvoor sprecaal naar Beauraing was gekomen.

WEER EENE NIEUWE GENEZING.

Weerom verhoort de stad Turnhout zich na het geval van den heer D-wolf in een nieuw gezweng verkragen door O.L.V. van Beauraing.

Infrouw Maria Van Laer, 34 jaar oud, wonende in de Otterstraat, te Turnhout werd op Vrijdag 23 Juli verzeld door twee ziekenzusters uit onze stad in een Roof-Kruisauto naar Beauraing vervoerd.

Dezelfde dag waren ook nu 350 Turnhoutse Bedwaarders te Beauraing verschild om er O.L.V. Vrouw te bedanken voor de genezing van den heer D-wolf.

Meer dan zestien jaar lang lag Mej. Van Laer ziek in huis. Zij was over zettien jaar ziek uit de Normalschool van Herkenhals waar zij voor onderwijzeres studeerde, naar hare familie weergekeerd. Zij leidt namelijk een veralking van de ruggegraat.

Er zwak en stilaan werklozende, lag zij sedert tien maanden plat te bed.

Het den heer van Vrijdag 23 Juni, vertoelde zij op haar levensbed nabij de Grot van O.L.Vrouw te Beauraing. Zij was er 's avonds nog wanneer de kinderen Voisin en Degimbre hun Rozekrans baden.

Rond middernacht van Vrijdag 23 Juni, kwam zij te Turnhout terug.

Zaterdag morgen te 8.30 u. op 24 Juni, is Mej. Van Laer uit haar bed erg vericht en gansch verbeterd, opgestaan.

Gansch den dag — en ook den Zondag 25 Juni — is zij op de kamer gevande en staande gebleven, blijmoedig trotsend het druk bezoek der verwonderde familiesleden en geburen.

Wat vermeldeswaardig is: Mej. Van Laer droeg op 16 jaar het hoofd op zij gedrongen. Nu was het knorsrecht.

Grote geniging vooruit Turnhout met goetdijnsche glijdschap.

MGR HEYLEN DINFET DET H. VORMSEL TOE TE BEAURAING.

Zoals gemeld heeft Zijne Hoogw. Mgr Heylen zich Maandag morgen naar Beauraing begeven om aan de kinderen aldaar het H. Vormsel toe te dienen.

Het jaar aanleiding tot ten buitengewonen volksoorlog. Men schat het aantal aanwezigen over de 5000.

Rond 10 ure kwam Z.H. Exc. Mgr Heylen naar de kerk. Talrijke priester hadden het op zich genomen den ordietent te verzekeren en een doorgang vrij te houden voor de geestelike overheid en voor de vermaligenden en hunne ouders.

Z.H. Exc. Mgr. Heylen, assisteerde pontificaal de H. Mis en diende dan zelf het H. Vormsel toe aan de kinderen.

Trouwelooso Duitschland

ALS HET OP BETALEN AANKOMT.

Het moratorium der private schulden van Duitschland roept de herinnering wakker aan de pogingen welke het Reich in het werk heeft gesteld om gedaan te maken met de betalings aan het buitenland.

Na den oorlog werd door 33 deskundigen van het Culffite-komitee uitgeroepen dat de Duitsche lagers voor 450 miljard pondmark schade hadden aangericht. Een tweede berekening, deze maal door Amerikaansche deskundigen, viel uit op 260 miljard pondmark. Men goochelde alsdan met cijfers. Ter conferentie van Parijs, Januari 1921 werd de som van 225 miljard vastgesteld, maar naderhand werd dit totaal door de Hestelcommissie op 132 miljard teruggebracht. In 1924 reeds achtsteunden de Duitschers dat de last te zwaar was. De schuldeisers kwamen bij een te Londen om de Duitse lecht te onderzoeken en men stelde zich tusschen op het Dawesplan.

Dit plan werd aangenomen door Duitschland dat zich verbond jaarsomende te storten vanaf 1 miljard om trapsgewijs verhoogd te komen tot 2 1/2 miljard te beginnen van 1928. Men geraakte zoo verre met het Reich, voor normaal den last te zwaar. Een nieuwe bijeenkomst der schuldeisers volgde en in Den Haag werd het Youngplan goedgekeurd. Duitschland was er van af eenvoudig 1 miljard 889 miljoen mark per jaar te storten. Wat is er van dit Youngplan in huis gekomen? Om alles heens te zetten: het is een magor bestje geweest; door alle mogelijke middelen zoekt Duitschland zich te onttrekken aan zijn nieuwe verbindings en tijd te winnen. Men moet wel bekennen dat het door de onstandigheden werd gepriess, alsmede door de ongelukheid welke oprees tusschen zijn schuldvorderaars. Duitschland leerde in den vrede meer geld dan het tot afkorting van zijn bestschuld uitkeerde.

In den aard: van 1921 tot Juli 1931, toen het Hoovermoratorium werd uitgeroepen, had het Reich slechts 10 miljard mark betaald en het had er 18 gekend. Wanneer de wereldreisers intrek en de guldtschters zich tot Duitschland wilden om te terugbetaling der geleende kapitalen te bekomen, het het Reich weten dat de failliet voor de deur stond. Deze failliet kon nog vermeden worden door het ingrijpen van president Hoover, die er het middel in zag de Amerikaanse schuldvorderaars tegen schromelijke hoogte verhoeken te verwerpen. De toestand werd gedurig erger en de Europeesche schuldvorderaars kwamen in Juli 1932 bijeen te Lausanne. Hier werd de Duitse herste-schuld beperkt op de belachelijk geringe som van 3 miljard mark. te betalen na drie jaar. Het was feitelijk de spons die goezigd werd, de afgedeelde kwijtschelding der herstelshuld, want iedereen is er zeker van dat het Reich van die 3 miljard nooit een booten dus zal betalen.

In de Duitse Staats- en private leening, na den oorlog, betrof het deel der Verenigde Staten meer dan 3 1/2 miljard; dit van Zwitserland, ongeveer 2 3/4 miljard; dit van Engeland, nagenoeg 2 1/2 miljard en dit van Frankrijk 958 miljoen mark. De laagste interest was vastgesteld op 6 ten honderd. Gemiddeld moest alzo per jaar 1200 miljoen mark naar het buitenland in betaling der interesten gezonden worden. De Reichsbank heeft het serigen tijd gedaan gekregen en er bestond mogelijkheid, niettegenstaande de crisis, er mee voort te doen. Er was niets anders noodig dan goede wil. Deze ontbrak nooit in groter mate dan sedert Adolf Hitler aan het bewind is gekomen, en sedert M. Scheacht opnieuw aan het hoofd van de Reichsbank werd geplaatst.

Het heeft werkelijk niet lang geduurd of heel de wereld moest weten, dat de Reichsbank nog slechts 7 1/2 ten honderd goud bezet als dekking van de papieren geld. Dr. Scheacht ontbond de schuldvorderaars naar Berlijn, was hun op den hachelijken toestand der Reichsbank en verklaarde, dat hij er niet aan uit kon zonder moratorium. Het was een bittere pil voor de schuldeisers en ze hebben ze geslikt met de gelachte, dat alles niet verloren zal zijn en men een beetje op betere tijden zal wachten. Het heeft overigens moete genog gekost om het Reich te overhalen om zijn verbintenissen na te leven ten opzichte der dragers van titels der Dawes- en Youngleeningen. Het Reich had goesting genoeg ze ook naar den duivel te sturen.

Er is in de geschiedenis geen ander voorbeeld van zulke onbeschaamde afzeggelarij op groote schaal, zoals deze waaraan Duitschland zich heeft plichtig gemaakt. Nu is er tandgekruken bij de bankiers, zoo uit Amerka als uit Engeland, zoo uit Holland als uit Zwitserland, die gefopt en gestroopt werden en die schrikkelijk veel geld zullen moeten betalen om nog ooit hun goudvinkjes uit Duitschland terug te krijgen.

van de Fransche stad Perpignan, M. Etienne Pinadel, te het slachtoffer geworden eener afzeggelarij van 400.000 frank, geplaatst in de volgende verbazende omstandigheden:

M. Emile Pinadel kreeg op zekeren dag het bezoek van zijne schoonzuster, Mad. Eschiers die hem omme om geld vroeg, welke haar moest toekomen een fabelatigten schat om te maken, welke verborgen stak in een Spaansche kastel, tusschen Figueras en Girona. Deze schat zou bestaan uit een koffert met gouden munten, ter waarde van twee miljoen frank. Mad. Eschiers voegde erbij dat de schat bewaakt werd door gesten die alleen door gebeder en missen konden verwijderd worden. Deze vrouw werd bijgestaan door eene waarzegster, Espinas Consuela, en beiden wisten den lichtgeloovigen dwaas een som van 220.000 frank af te betalen. Dat was niet genoeg. Er moest 400.000 frank zijn. Emile Pinadel wist zijn broeder in de zaak te betrekken om deze verkoopte zijne goederen en gaf het goud aan Espinas Consuela. Deze bestuurde heel het zaakje. Zij wist de gebroeders Pinadel helemaal onder haren booten inloopt te krijgen Pinadel bewaakt dat hij betoveerde was. In zijn huis hoorde hij 'eken nacht de vromste geruchten; glazen en tassen dansten op de tafel.

Ten einde na te warden de Pinadels zich te deplu. Bei en waren plat geraakt. De politie vernam dat Consuela naar Spanje gerecht was. Zij werd daar te Figueras aangehouden, doch op borgtoering van 5000 pesetas in voorloopig vrijheid gesteld.

hoefde niet naar het ziekenhuis vervoerd te worden.

De bom welke voorzien was van een uurwerk, was geborgen in een hanftaschje.

De onbekende terrorist was blijkaar van plan geweest de hiesche machine 's morgens vroeg in de basiliek te brengen en had haar daarom in een papier en een geleerde zakdoek gewikkeld om het te doen voorkomen alsof het een onschuldig pakje was.

Het is echter verboden pakjes of handkoffers in de St-Pieter binnen te brengen en een wachtster aan de deur neemt deze dan ook in bewaring.

De dader had blijkaar zijn handtasch in bewaring gegeven, ten einde de aandacht van hem zelf af te leiden, was daarna uit de basiliek geslopen en had de geboortenisgen verder haar loop gelaten.

De Wonderse Zaken te Beauraing

WEER EEN VERSCHIJNING AAN COME TIMAN.

Zondag is het weer een zeur drukke dag geweest te Beauraing. Van 's morgens tot 's avonds was het bij de grot en den boom der verschijnings in den klostertuin, ene onafgebroken bezaaisnis van honderden en nog honderden bedevaarders uit alle hoeken van het land. Des morgens zijn ook de kinderen Voisin en Degimbre de kleine Nelly Lobrun uit Sery, en Come Timan uit Misset-Pontouray, voor de grot komen bidden. Na zijne devotie bij de grot verricht te hebben, is Come Timan komen bidden voor den boom der verschijnings, voor het hekken van den kloostertuin en plots kwam de man in verrukking bij de omstaanders hoorde hem zeggen: « Recht ene groote blylevaart in op 5 Augustus mijn feestdag, ik zal er zijn! » Die feestdag is deze van O.L.Vrouw ter Sneeuw.

Op het oorenblik der verschijnings was een indrukwekkend stillo melergedaald over de menigte. Nu stijgen opnieuw de geboden ten hemel op. Nadat het Rozenhedie was afgebeden begaf heer Timan zich naar het klooster waar een ondervragings plaats greep.

De formaliteit der ondervraging werd bijgevoerd door de geneesheeren Maistrax en Dimmcher en vele dokters uit de omstreken van Beauraing, door de moeders der kinderen Voisin en Degimbre en door de twee Fransen die van dichtbij de genezing van Timan hebben meegemaakt.

Bij de ondervraging bleek, dat door den korten duur der verschijnings de heer Timan de gelegenheid niet heeft gehad om vragen te stellen. Hij verklaart evenwel, dat ze zelf het woord tot hem richtte en de volgende woorden gezegd heeft: « Ik ben en ik zal altijd en overal met u zijn. Niet een bedevaart in op 5 Augustus 1933, dag van mijn feest, ik zal hier zijn ». Vanzelfsprekend baarde de verklaring van Timan groot opzien en hij werd nauwkeurig ondervraagd of hij den datum niet verkeerd verstaan had, of het niet 15 Augustus was geweest in plaats van 5 Augustus.

Daar Timan echter bij hoor en laag staande hield, heeft men een kalender nagegaan aan gae gezien, dat op 5 Oogst, het feest is van O.L.V. ter Sneeuw.

Bij de verdere ondervraging deelde de heer Timan nog mede, dat hij oven als vorige keren de woorden « Notre Dame de Boring » op het neschingend lint heeft zien staan. Ditmaal zag hij de ooren niet, daar zij zo neergeslagen hield. Dadrlijk richtte de verschijnings dan de aangehaalde woorden tot Timan.

Ook verklaart hij, dat hij steeds een onverschillig aandrang ondervindt om naar Beauraing te gaan, als de verschijnings plaats heeft. Met andere woorden, hij voelt op voorhand wanneer de verschijnings

DE KINDEREN VOISIN EN DEGIMBRE BIJ MONSIEUR NEUR.

Na de kerkelijke plechtigheid heeft Z.H. Exc. Mgr Heylen de kinderen Voisin en Degimbre ontvangen en langdurig met hen gesproken over de wonderse dingen aan de grot. Monsieurneur zou de kinderen zijne tusschenkomst beloofd hebben voor de oprichting emer kapel.

HET KINDE VAN DEN BRIEFDRAGER VAN PIETON GENEZEN.

Dinsdag morgen rond 10 uur, toen er nog slechts trekkelijk weinig volk aan de Grot was, kwam een autoer aan waaru verscheidene personen uit Pieton gezeten waren. Onder hen bevond zich vrouw Huhon, de vrouw van den briefdrager der gemeente, met haar zoonje Willy, 4 jaar oud. Dit knaapie was reeds 7 maanden lam en kon het geen voetje zetten.

Terwijl de moeder den kleme naar de Grot droeg, vroeg hij op eens dat zij hem op den grond zou zetten. De vrouw deed zulks en tot hare groote verbazing, bleef hij rechstaan, iets wat hij in zeven maanden niet meer gekonnen had.

Nog groter zou de verbazing van de moeder worden, maar bevens ook zoo zij een groot geluk genietten. Eene bloem nemand, zegde vrouw Huhon tot haar kind:

— Toe Willy, draag die bloem aan Onza Lieve Vrouw.

De kleme nam de bloem, begaf zich tot aan den voet van den melboom en legde er zijne offerande neder.

Men kan oordeelen over de zalige ontroering welke zich meester maakte van vrouw Huhon, en welke moedervreugde haar hart mocht belevan.

Aanstands verspreidde zich het nieuws hee de gemeente door en de bedevaarders die intusschen nog aangekomen waren, snelden zooveel zij konden naar de Grot.

Ten de kleme van het dispensarium terugkeerde, wilde iedereen hem aanraken, wat het kind belangt maakte. Men bracht het naar de autoer, waar het recht op bleef staan en waar de menigte hem god kon zien. De kleme hield niet op naar allen al lechged kustandens te wippen.

Moeder Huhon zegde:

— 't is voor de eerste maal, sedert zijn geboorte dat hij licht,

DE ERVENDE VAN DEN BREVIER

Zoals gemeld heeft Zijne Hoogw. Mgr Heylen zich Maandag morgen naar Beauraing begeven om aan de kinderen aldaar het H. Vormsel toe te dienen.

Het jaar aanleiding tot ten buitengewonen volksoorlog. Men schat het aantal aanwezigen over de 5000.

Rond 10 ure kwam Z.H. Exc. Mgr Heylen naar de kerk. Talrijke priester hadden het op zich genomen den ordietent te verzekeren en een doorgang vrij te houden voor de geestelike overheid en voor de vermaligenden en hunne ouders.

Z.H. Exc. Mgr. Heylen, assisteerde pontificaal de H. Mis en diende dan zelf het H. Vormsel toe aan de kinderen.

Na de kerkelijke plechtigheid heeft Z.H. Exc. Mgr Heylen de kinderen Voisin en Degimbre ontvangen en langdurig met hen gesproken over de wonderse dingen aan de grot. Monsieurneur zou de kinderen zijne tusschenkomst beloofd hebben voor de oprichting emer kapel.

Mgr Heylen heeft nu de geestelike volmacht van Beauraing te toelating verleent de kinderen bij hunne vrome devotie te vergezellen en Monsieurneur zelf is Maandag avond met de kinderen bij de grot, gaan bidden.

Dinsdag morgen rond 10 uur, toen er nog slechts trekkelijk weinig volk aan de Grot was, kwam een autoer aan waaru verscheidene personen uit Pieton gezeten waren. Onder hen bevond zich vrouw Huhon, de vrouw van den briefdrager der gemeente, met haar zoonje Willy, 4 jaar oud. Dit knaapie was reeds 7 maanden lam en kon het geen voetje zetten.

Terwijl de moeder den kleme naar de Grot droeg, vroeg hij op eens dat zij hem op den grond zou zetten. De vrouw deed zulks en tot hare groote verbazing, bleef hij rechstaan, iets wat hij in zeven maanden niet meer gekonnen had.

Nog groter zou de verbazing van de moeder worden, maar bevens ook zoo zij een groot geluk genietten. Eene bloem nemand, zegde vrouw Huhon tot haar kind:

— Toe Willy, draag die bloem aan Onza Lieve Vrouw.

De kleme nam de bloem, begaf zich tot aan den voet van den melboom en legde er zijne offerande neder.

Men kan oordeelen over de zalige ontroering welke zich meester maakte van vrouw Huhon, en welke moedervreugde haar hart mocht belevan.

Aanstands verspreidde zich het nieuws hee de gemeente door en de bedevaarders die intusschen nog aangekomen waren, snelden zooveel zij konden naar de Grot.

Ten de kleme van het dispensarium terugkeerde, wilde iedereen hem aanraken, wat het kind belangt maakte. Men bracht het naar de autoer, waar het recht op bleef staan en waar de menigte hem god kon zien. De kleme hield niet op naar allen al lechged kustandens te wippen.

Moeder Huhon zegde:

— 't is voor de eerste maal, sedert zijn geboorte dat hij licht,

DE ERVENDE VAN DEN BREVIER

Zoals gemeld heeft Zijne Hoogw. Mgr Heylen zich Maandag morgen naar Beauraing begeven om aan de kinderen aldaar het H. Vormsel toe te dienen.

Het jaar aanleiding tot ten buitengewonen volksoorlog. Men schat het aantal aanwezigen over de 5000.

Rond 10 ure kwam Z.H. Exc. Mgr Heylen naar de kerk. Talrijke priester hadden het op zich genomen den ordietent te verzekeren en een doorgang vrij te houden voor de geestelike overheid en voor de vermaligenden en hunne ouders.

Z.H. Exc. Mgr. Heylen, assisteerde pontificaal de H. Mis en diende dan zelf het H. Vormsel toe aan de kinderen.

Na de kerkelijke plechtigheid heeft Z.H. Exc. Mgr Heylen de kinderen Voisin en Degimbre ontvangen en langdurig met hen gesproken over de wonderse dingen aan de grot. Monsieurneur zou de kinderen zijne tusschenkomst beloofd hebben voor de oprichting emer kapel.

Mgr Heylen heeft nu de geestelike volmacht van Beauraing te toelating verleent de kinderen bij hunne vrome devotie te vergezellen en Monsieurneur zelf is Maandag avond met de kinderen bij de grot, gaan bidden.

Dinsdag morgen rond 10 uur, toen er nog slechts trekkelijk weinig volk aan de Grot was, kwam een autoer aan waaru verscheidene personen uit Pieton gezeten waren. Onder hen bevond zich vrouw Huhon, de vrouw van den briefdrager der gemeente, met haar zoonje Willy, 4 jaar oud. Dit knaapie was reeds 7 maanden lam en kon het geen voetje zetten.

Terwijl de moeder den kleme naar de Grot droeg, vroeg hij op eens dat zij hem op den grond zou zetten. De vrouw deed zulks en tot hare groote verbazing, bleef hij rechstaan, iets wat hij in zeven maanden niet meer gekonnen had.

Nog groter zou de verbazing van de moeder worden, maar bevens ook zoo zij een groot geluk genietten. Eene bloem nemand, zegde vrouw Huhon tot haar kind:

— Toe Willy, draag die bloem aan Onza Lieve Vrouw.

De kleme nam de bloem, begaf zich tot aan den voet van den melboom en legde er zijne offerande neder.

Men kan oordeelen over de zalige ontroering welke zich meester maakte van vrouw Huhon, en welke moedervreugde haar hart mocht belevan.

Aanstands verspreidde zich het nieuws hee de gemeente door en de bedevaarders die intusschen nog aangekomen waren, snelden zooveel zij konden naar de Grot.

Ten de kleme van het dispensarium terugkeerde, wilde iedereen hem aanraken, wat het kind belangt maakte. Men bracht het naar de autoer, waar het recht op bleef staan en waar de menigte hem god kon zien. De kleme hield niet op naar allen al lechged kustandens te wippen.

Moeder Huhon zegde:

— 't is voor de eerste maal, sedert zijn geboorte dat hij licht,

ITALIE.

Ein bom ontploft in de Sint-Pieterskerk te Rome. — TWEE PERSONEN GEWOND.

Zondag ontrakte den middag, is een bom ontploft onder de portiek van de Sint-Pieterskerk.

Da bom bevond zich in een valies, dat door een onbekende afgegeven was na de kloedkamer die zich voor den hoofdingang van de basiliek bevindt.

Onschoon de bom niet krachtig was, zijn toch nog twee personen door de ontploffing gewond van wie één vrij ernstig.

Lang aanhouding. — De politie van Rome zet haar onderzoek voort over de ontploffing die Zondag in het Vat-kan werd goezegd. Maandag werd een persoon aangehouden, over wiens onschuldigheid men nog geen zekerheid bezit. Anderzijds weet men dat Zondag een kerst van verdacht alloot werd opgedaan nabij de Obelsk der Sint-Pieterskerk. Op de plaats waar hij gestaan had, vond men naderhand een paspoort op naam van Demetrio Soamom, geboren te Alexandria (Egypte) en gewoon hebbend in Griekenland en vervolgens in Spanje. De paspoort zou afgewerd zijn in Spanje. Men weet nog niet of er enige verband bestaat tusschen dezen persoon, de onschuldigheid van da man die Maandag morgen aangehouden werd en het paspoort in kwestie.

Nader bijzonderheden. — Omtrent het gebeurde in de Vaticaanse basiliek deelt de « Daly Telegraph » nog het volgende mede:

Terwijl in de St-Pieter de H.M.G. van twaalf uur werd opgetrokken, ontplofte in het voorportaal een hiesene machine Had de ontploffing binnen in de basiliek plaats gehad, kan zou het kerkgebouw opnieuw gecoosactreed hebben moeten worden.

Onder de vier gewonden bevond zich ook een ingenieur uit Pisa, Alessandro Sartoris genaamd, die een ernstige beenbreuk opliep. De andere gewonden zijn een typiste, vroomstelijk de secretaresse van den heer Sartoris, en Milaneesch zakenman en een veiligheidsagent uit Parijs. De typiste be-

NEDERLAND.

En kwade buer rukt zijn paard de tong uit. — Te Zwaaadijk was een veehouder met twee paarders bezig hooi te maaien. Een der veevoeters, een jong en flink paard, schoen niet veel zin te hebben en stakte zoo nu en dan het weg en stakte zich daarover zoo boos dat hij het dier een touw aan de tong bond en het dieraan voorttrok. Het gevat was dat het paard dit lichaamsdeel uit den bek gerukt want. Het arme dier moest worden afgekraakt. Tegen den kweller werd proces-verbaal opgemaakt.

VERENIGDE STATEN.

De smaak van hit hier. — Het veurbijk van hier is in Amerika zoo sterk toegenomen, dat de vrouweniergen de bestellingen niet op tijd kunnen afleveren.

De vrouwenieren zijn vier achter met het uitvoeren der orders. De secretaaris van den Vrouwenierbond heeft verklaard dat de voortbrengst dit jaar op 40 miljoen is vastgesteld, terwijl het volgende jaar 60 miljoen vaten zullen worden gebrouwd.

De federale overheden zullen dit jaar een bedrag van 200 miljoen dollar aan de bestellingen innemen, terwijl verwacht wordt, dat deze inkomsten het volgende jaar 300 miljoen dollar zullen bedragen.

De secretaaris van den bond achtte het jaarlijkse verbruik van hier in de Verenigde Staten op 80 miljoen vaten, indien het verbruik zoals tot dusver blijft toenemen.

BUITENLAND

FRANKRIJK.

De Spaansche schat — ONMETEELIJKE DWAASHEID. — Een geweten handelcar